

“WSF晋” แก่นเพ็ชร์”

นายนันทาราสัยธุรกิจหลักทรัพย์ ที่ขึ้นเดี่ยวกันอย่างดุเดือด โดยมีเงินลงทุนของลูกค้าเป็นเดิมพัน “พร晋” แก่นเพ็ชร์” ซึ่งต้องฝึกฝนวิทยาบุญรัตน์และต่ำร่วมใจระหว่างทีทุกฝ่าย แต่ก็พบ จนได้รับตำแหน่ง ผู้อำนวยการอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ บี อี็น พี พาร์บาร์ ประเทศไทย และเมื่อมองถึงลักษณะ หลังว่างาน หมุนเวียนนั้นยังเป็นเครื่องของธุรกิจร้านอาหาร “ออมสูตร เพลเยร์ แอนด์ บาร์ชี” และ ออลลิกาชี ทุ ทาวฟ์ คาเฟ่ แอนด์ ไซซี่ย์ บาร์ รวม 3 แห่ง ในมีบุกรุคและพัฒนาธุรกิจ ให้ประสบความสำเร็จ นับว่าไม่ธรรมดาที่เดียวที่รับบูชาขับชัย 38 ปี

พร晋-พร晋 แก่นเพ็ชร์ เป็นลูกชายของอดีตค้ารัตต์ พะเจตน์ แก่นเพ็ชร์ กับ ชลกร แซชชี หลังจบหัตถศิริมั่นที่น้ำจาก โภชณ์เรียนบางกอกพาพัฒนา อายุ 11 ขวบ เมื่อสิ่งไปเรียนต่อระดับ มัธยมที่ “ประเทศไทยศิริมัตวาระลัย” และกำลังมากอบกอบสนใจที่เมืองไทย โดยวางแผนเข้าเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แต่เมื่อสอบไม่ติดจึงเปลี่ยนมาเรียนบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จนจบปริญญาตรี ปิดท้ายด้วยปริญญาโท คณะจิตวิทยา ให้พ่อแม่เลี้ยง 1 ใน

ตอนนั้นรับสถาปัตย์มีติด ผลเสียใจ หยุดตัวเองไปหนึ่งปี นั่นคือว่าหากทำอะไร พอติดหนึ่งนั้นนี่ใช้วิ่งวนอีก เดือนครึ่ง วันนี้มีครั้นเดียว ผลไปสมัครเรียนขอเข้าเป็นเดิจิปิดแฉ่เฉียง เชื่อมั่นว่าจะรับแต่ผลเสียหักห้ามไม่ได้ แต่เมื่อสิ่งไปเรียนแล้วมีความสุข ตอนนั้นนี่เป็นช่วงที่มีความสุขมาก แต่ห้ามลืมก้าวที่ต้องเลิก เพราะเสี่ยงเป็นห่วง วิถีอย่างคือ ควรรับทำให้ผลได้เทินเชิงคิดเห็นทุกอย่าง หนักงานกิน ดินเดือน ชีวิตเด็กวัยรุ่นในบุญนั้น ได้รับผู้สอนเหล่า “มีร์” กิ๊ฟชา แม่และรู้สึกว่าตรงนี้นี่ใช้แล้ว กลับไปเรียนต่อ ก้าว “ห้ามพอลเล่อ ชีวิตช่วงหัวเดี้ยวน้ำต่อ ก่อนเข้าเรียน

ในช่วงที่คิวลงร่างทำให้เราลดความไม่ได้ดี ห้าไม่ได้ดีจะ เป็นการตามรอบพ่อ หมุนพอลล์สต็อก ยอมรับว่าการเป็นดาว “ไม่สำคัญ” เป็นคนที่หันและไม่เมินเวลาเป็นของตัวเอง “ผมเคยตามพ่อไปโรงเรียนภาษาญี่ปุ่น ให้ลีชิดพ่อ อยากคุยอย่างเด่น แต่พ่อต้องทำงาน แล้วก้าวตามตัวเอง เริ่มต้นที่ “ห้ามรู้สึกว่าไม่ใช่งานที่ชอบ”

เมื่อไบร์รานต์ ที่น้ำก้าวตามสุด หลังสักชุดน้ำก้าวตามแล้ว เขายังรู้สึกว่า “ห้ามรู้สึกว่าไม่ใช่งานที่ชอบ” ต้นหัวใจนี้ยังคงติดต่อ ตัวภาระเป็นผู้ดูแลด้วยความตั้งใจ ให้กับบุรีรัตน์ โภชณ์ นาน 3 ปี และมาสมัครเป็นผู้ตรวจสอบ เครื่องซัมเพลช์ ที่ “บี อี็น พี พาร์บาร์” ให้กับ “ไทยแลนด์” ทำอยู่สักพักก็รู้ว่าไม่ใช่สิ่งที่ต้องดูแล จึงย้ายสัญญาณมาลงที่ “ฟิฟฟาร์น” ที่ “บี อี็น พี พาร์บาร์” “ผมเป็นคนที่ชอบความท้าทาย พอดีเป็นใบกลอง “ฟิฟฟาร์น” คืองานที่ใช้สักหัวรับผม ณ ตอนนี้ เพราะสถานการณ์ในตลาดหุ้นเมือง

เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เราต้องตามหัว “ห้ามมองโลกมุมกว้าง” มองทุกเชิงเดียว คือห้องน้ำต้องแม่น งานตรงนี้สนุกและทำให้เราอื้อไว้ ก่อนไปรู้หรือกว่าวันนี้ติดตามจะเป็นอย่างไร แต่ความสามารถ การณ์ได้จากห้องน้ำ “ห้ามมองที่รวมมือ” แต่จะมีวิธีชุดคุยก้าวความเข้าใจกับลูกค้าอย่างไร

ปัจจุบันแม้พอลจะมีความสุขกับการทำงาน ชีวิตแล้วว่าหนัก มีให้กันอยู่ แต่ก็มีพลังยังมีพลังเหลือเพื่อ ที่จะมาทำธุรกิจร้านอาหาร ก่อ 3 ร้าน 3 สถาล คือ “ออมสูตร เพลเยร์ แอนด์ บาร์ชี” ที่ ภูเก็ตสาก และ ออลลิกาชี ทุ ทาวฟ์ คาเฟ่ แอนด์ ไซซี่ย์ บาร์อีก 2 สาขาคือ ห้องสวน และสุขุมวิท 39

พอลยอมรับว่า ช่วงแรกค่อนข้างหนัก เพราะต้องเข้าและกรรยา (เกต-เกตติ) ไซซี่พูลกุล ไม่เคยทำงานด้านนี้มาก่อน แต่เมื่อตั้งหลักได้ ก็เข้าห้องการบริหารตามสัตต์คนไทยที่ยิ่ดหยุ่น ยิดหลัก ความเป็นพี่เป็นน้อง ทำให้ได้ใจลูกค้า ยินหยัดมาได้นานกว่า 8-9 ปีแล้ว

“จริงๆ แล้วเราทำอาหารไม่เป็นเลย แต่มีโอกาสสามารถ เร้าดูตัวเองด้วยว่า พร้อมที่จะทำไหม เมื่อเริ่มรับและมองเห็น แล้วว่า ทำได้ดี อย่าง Amontre เริ่มจากร้านเล็กๆ มีพนักงานและลูกค้าคน ค่อยๆ มากไปเรื่อยๆ ค่อยๆ เรียนรู้ไม่ได้ ร่วบกับ เพราะเป้าหมายเดิมมันเป็น ลูกน้องที่อยู่กับเราฝากไว้ ให้กับเราแล้วก็จะเจ็บด้วย ตรงนี้จะติดใจในใจเราไปตลอด”

กับชีวิตที่ไม่หยุดนิ่ง กลางวันเป็นใบกลองเกอร์ กลางคืนเป็นเจ้าของธุรกิจ ดูแลร้านอาหาร และจะเป็นงานที่ฟิล์มแต่ก็ต้องกันอย่างลึกซึ้ง สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือ งานหันหัวสองอย่างมีการ เคลื่อนไหว เป็นงานที่ทำให้เข้าได้มองโลกกว้างและไม่จำเจ

เมื่อสามปีมาแล้ว “บี อี็น พี พาร์บาร์” หลังผิดพลาดเรื่อง การเข้าเรียนคณะสถาปัตย์แล้ว ก็ไม่เคยตั้งเป้าหมายอะไรเลย ทุกวันนี้ยังคงติดต่อแต่ละวันให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ■

